

ΤΕΧΝΗΤΗ ΕΚΚΟΛΑΨΙΣ ΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὑπάρχουν διάφορα μεγάλα καταστήματα, εἰς τὰ ὅποια ἐκκολάπτονται αὐτὰ διὰ τεχνητῆς θερμότητος.

Ἐν τῶν τοιούτων καταστημάτων ἐπεσκέφθη πρότινος χρόνου ὁ Ἀμερικανὸς πρόξενος, ὅστις περιγράφει αὐτό, ὡς κατεσκευασμένον ἐκ πλίνθων ἠλιοψημμένων ἐκ πηλοῦ καὶ χώματος. Εἶναι δὲ 70 ποδῶν τὸ μῆκος, 16 τὸ ὕψος καὶ 60 τὸ πλάτος, διαιρεῖται δὲ εἰς 12 διαιρέσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δύναται νὰ χωρέσῃ 7,500 αὐγά, ὥστε τὸ ὅλον τῶν ἐκκολαπτομένων ὠν εἶναι 90,000 !

Ἡ ἐποχὴ τῆς τεχνητῆς ἐπώσεως ἀρχεται κατὰ τὸν Μάρτιον, τρεῖς δὲ ἐπώσεις γίνονται διαρκούσης τῆς ἐποχῆς. Ἐκάστη ἐπώσις ἀπαιτεῖ 21—22 ἡμέρας, τετράκις δὲ τῆς ἡμέρας τὰ ὠὰ μετακινουῦνται, ὁ δὲ βαθμὸς τῆς θερμοκρασίας δὲν εἶνε κατώτερος τῶν 98° Φαρενχάιτ.

Ἐκ τῶν ἐκκολαπτομένων ὠν ὀλίγα συγκριτικῶς χαλοῦν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ πουλάκια ἀποθνήσκουν, ὥστε ἐκ τῶν 270,000 ὠν, τὰ ὅποια ἐπώζονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον αἰ 230,000 δίδουν πουλάκια, αἱ δὲ 40,000 χαλοῦν.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀπαιτοῦνται δύο μόνον, ἄνθρωποι ἢ μᾶλλον εἰς ἀνήρ καὶ ἓν παιδίον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὄρνιθιων, τὰ ὅποια ἐκκολάπτονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀνέρχεται εἰς 5,000,000 κατ' ἔτος, ἀπαιτοῦνται δὲ 1,500,000 ὄρνιθες διὰ νὰ δώσωσι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ὠν !

Ἡ ΚΙΒΩΤΟΣ. ΑΡΧΑΙΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ.

ΙΝΔΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ.

Αἱ τελεταὶ αἱ γινόμεναι σχετικῶς πρὸς τὴν κιβωτὸν εἶναι κοινὰ καθ' ὅλον τὸν ἀρχαῖον κόσμον. Οἱ Αἰγύπτιοι περιέφερον κιβωτὸν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος. Κατὰ τὸν Σηρ Ῥόλινσον οἱ Ἀσσύριοι εἶχον θεάν τινα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Σὶν ἢ Χουρκό, ὠνομάζετο προσέτι καὶ «Μεγάλη Δέσποινα,» κιβωτὸν δὲ μετεχειρίζοντο εἰς τὴν τέλεσιν τῶν μυστηρίων τῆς. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας καὶ Περσίας διὰ τοῦ Καβοῦλ εἰς τὰς Ἰνδίας εἶναι πολὺ βραχεῖα, καὶ μολο-

νότι ἡ λειτουργία εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἰνδίας εἶναι ἤδη διάφορος ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὰ Ἰμαλάια ὄρη, μολοντοῦτο ἔχομεν ἐν τῇ μυθολογίᾳ τῶν Ἰνδῶν τὰς ἰδέας ἐκεῖνας, αἵτινες εἶναι κοινὰ εἰς ὅλα τὰ θρησκευτικὰ συστήματα, καὶ φαίνονται ὅτι σχετίζονται μὲ τὰς ἀρχαίας τελετὰς τῶν κιβωτῶν.

Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα εἶναι ὅτι «ἡ θεότης ἐπέπλεεν ἢ ἐκινεῖτο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων». Ἡ θεότης κάθηται ἐπὶ θρόνου, ὁ δὲ θρόνος οὗτος, ἐπειδὴ εἶναι ἐπὶ τῶν ὑδάτων γίνεται πλοῖον ἢ κιβωτός. Εἰς τὴν Ἰνδικὴν μυθολογίαν δὲν ὑπάρχει μορφή τὸσον καταφανής, ὅσον ἡ ἀρχικὴ αὕτη περὶ θεότητος ἰδέα. Ἐν ἀπὸ τὰ περιέργα παραδείγματα εἶναι τὸ τοῦ Βισοῦ καὶ Ναραγιάν. Εἰς τοῦτο ὁ Ὁφίς Σεπά, εἶναι περιτυλιγμένος εἰς ἀναριθμήτους στροφάς, σχηματίζων οὕτω ἔδραν, ἥτις ἐπιπλέει ἐπὶ τῶν ὑδάτων, αἱ δὲ ἐπτὰ κεφαλαὶ ἀνέρχονται διὰ νὰ σχηματίσουν τὸν θόλον, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐπαναπαύεται ὁ Βισοῦ. Τὸ σύμπλεγμα τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν τῶν ἀγαλμάτων ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ σπήλαια τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἰνδικὸν θρήσκευμα, ὡς ὅλα τὰ ἄλλα θρησκευτικὰ συστήματα, παριστάνει τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου ἐκτελεσθεῖσαν ὑπὸ τινος ὄντος εἰδικῶς διορισθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Τὸ ὄν ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῆς Ὑψίστης θεότητος παρίσταται ὡς ὢν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ἀπὸ τὸν Βισοῦ φύεται ὁ κορμὸς τοῦ λωτοῦ. Οὗτος προσέτι πλέει ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ὠκεανοῦ καὶ σχηματίζει τὴν ἔδραν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κάθηται ὁ Βράμας, ἐνῶ δημιουργεῖ τὸν κόσμον.

Ὁ εἰδικὸς οὗτος χαρακτὴρ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἰνδικῆς μυθολογίας. Ὁ Ἀργαμάθας εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Σιδά, τῆς Ἰνδικῆς θεότητος, ἥτις εἶναι στενωῶς συνδεδεμένη μὲ τὰς τελετὰς, εἰς τὰς ὁποίας τὰ ὀνόματα Ἀγρα καὶ Πάτρα εἶναι ἐν χρήσει, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὄνομα Ἀγραμάθα, ἢ κύριος τῆς κιβωτοῦ, εἰδικῶς ἐφαρμόζεται.

Δὲν ὑπάρχει ὠραιότερον ἀντικείμενον καθ' ὅλην τὴν ἀνατολὴν παρὰ τὸ ἀνοικτὸν ἄνθος τοῦ λωτοῦ μὲ τὰ πλατέα πεπιεσμένα φύλλα του ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ τοῦ ἄνθους τούτου ἐνθρο-